

DŮM O KTERÉM SE MLUVÍ

Vážení čtenáři rád vás seznámím s historií **BUDOVY BÝVALÉ STRAKOVY AKADEMIE**.

Námět jsem získal z knihy – „pražské domy vyprávějí“, autoři - manželé Josef Hrubeš, Eva Hrubešová.

Na dnešním nábřeží Edvarda Beneše, na pozemku, kde nyní stojí objekt čp. 128, se od 15. století rozkládala velká zahrada. Později zde dvorní lékař císaře Rudolfa II. Jakub Hořícký z Tepence pěstoval léčivé byliny. Ty, které nebyly spotřebovány přímo u dvora, prodával u vrat zahrady. Botanickou tradici zde pak částečně udržovali i další uživatelé.

V dobách třicetileté války, za švédského obléhání Prahy v roce 1648, zde měl ležení jeden z jejich oddílů. Odtud podnikali přes řeku neúspěšné výpady proti hradbám Starého Města. Uvádí se, že naopak pod rouškou jedné tmavé noci se k nim do tábora přeplavili přes Vltavu klementinští studenti, překvapenou stráž pobili a navíc zajali tři Švédy. Sami se pak bez sebemenší újmy vrátili jako hrdinové na staroměstský břeh.

Již před tím však po svém příchodu do Prahy získali zahradu jezuité a později zde vystavěli skupinu barokních domků jako své letní sídlo, když pobyt v klášteře a koleji jim byl příliš těsný.

Jezuité – Tovaryšstvo Ježíšovo, katolický řád zal. r. 1534, schválen papežem. Úkolem jezuitů bylo čelit hluboké krizi katolictví v důsledku reformace a oslabení papežovy moci, obnovit moc katolické církve a papeže. Jezuitský řád působil svými školami, misemi i přímými zásahy do politiky, byl hlavním nástrojem protireformace. Krutě potlačoval každý odpor proti katolictví, hlavně ve Španělsku, v Portugalsku a v Itálii a vysílal misie i do zámoří. Do českých zemí přišel v r. 1556 hlavní střediska Praha, Olomouc na Slovensku v Trnavě. Nejvíce se projevil v pobělohorské době, kdy drastickým způsobem rekatolizoval čes. a slov. lid. Jezuité ovládli zejména školství, potlačovali každý projev samostatného myšlení – zvláště brzdili rozvoj věd. V době osvícenského absolutismu byl řád mimo jiné i v Rakousku zakázán, neboť intrigoval proti panovníkově moci. Odpor proti jezuitskému řádu vzrostl tak, že v r. 1773 byl papež nucen řád zrušit, po Napoleonově porážce 1814 jej znovu obnovil. Jezuitský řád čítající na počátku 20. století asi 30 000 členů, sídlo vedení v Římě, patří k nejbohatším katolickým řádům. Přispěl i k rozmachu fašismu v Itálii a Německu.

Na pozemku se nacházela i studna s velmi dobrou pramenitou vodou, která měla mít léčivé účinky. Na obranu proti zlodějům ovoce v rozlehlé zahradě prý pouštěli jezuité nějaké světelné obrazy, lidé si mysleli, že zde straší. Stávala zde i kaple zasvěcena zakladateli jejich řádu sv. Ignáci z Loyoly. Na bohoslužby v ní konané přiváželi zájemce z řad občanů Starého Města pražského vlastním přívozem. Zahrada patřila jezuitům až do roku 1773, kdy byl řád dočasně zrušen.

Místo si pak pronajal vlašský kupec usazený v Praze Petr Antonio Bertoni a zřídil zde v roce 1785 hojně navštěvovanou lidovou tančírnu, navždy zvěčněnou v písničkách pražských pouličních hudebníků. Zábavy však zde byly divoké, rvačky na denním pořádku, a proto byly lavice a stoly přibity k dřevěné podlaze.

Počestní občané se tomuto místu zdaleka vyhýbali. Krátce zde také byla provozována barvírna, v letech 1847 – 1850 tu byla evangelická modlitebna. V roce 1893 a krátce před tím byly všechny zde stojící budovy zbořeny a na této prostorné parcele bylo započato s výstavbou středoškolského učiliště pro chudé šlechtické synky financovanou z velkoryse pojaté nadace Jana Petra Straky z Nedabylic. Tato nadace však byla založena již mnohem dříve, v roce 1710, a do vínku dostala panství Okrouhlice, statky Janovice, Hořejší Teplice a Libčiny, dům na Malé Straně a zahradu na Novém Městě. Po celou dobu trvání nadace bylo potřebným šlechtickým studentům vypláceno poměrně velké stipendium.

Projekt Strakovy akademie v novobarokním slohu, monumentální budovy dlouhé 160 metrů, uprostřed ovládané kopulí, vypracoval arch. Václav Roštápl. Realizaci provedl v letech 1893 – 1896 pražský stavitel Qvido Bělský. Na plastické výzdobě objektu se podíleli sochaři Josef Mauder, alegoriemi Víry a Vlastenectví, a Celda Klouček. Pozdější novodobé úpravy objektu provedl arch. Ladislav Machoň. Nový ústav byl slavnostně otevřen 18. listopadu 1896. Byl zde internát a gymnázium s českým a německým oddělením.

V době první světové války museli studenti tyto prostory opustit, neboť zde byla zřízena instituce tehdy velmi potřebná, vojenská nemocnice. Po skončení válečného běsnění se sem opět vrátili. Měli zde k dispozici menzu, knihovnu se 70.000 svazky a čítárnu novin a časopisů. Idylický klid zde však zdaleka nevládl, vedli se dlouholeté prudké spory o to, které studentské frakci bude budova patřit a jakým způsobem bude využito jmění nadace. To mělo vynášet při racionálním hospodaření a správném investování šest milionů korun ročního zisku. Řídící orgán Akademický dům snad tehdy ani nestačil registrovat všechny vzájemné výpady a osočování v té věci, které publikoval tehdejší tisk.

Za druhé světové války při německé okupaci Prahy zabrali rozlehlou budovu Strakovy akademie nacisté a zřídili zde též nechvalně známé soudy. V jejich zdech pak tehdy zněly rozsudky, kterými se čeští vlastenci posílali do koncentračních táborů nebo na popraviště.

Historická událost celonárodního významu se v budově Strakovy akademie odehrála 11.května 1945, kdy tak zvaná košická vláda zde konala svoji první řádnou schůzi v osvobozené vlasti.

V dalším průběhu let budova již bývalé Strakovy akademie sloužila nejdříve vládě ČSR, poté ČSSR a dnes je zde Úřad vlády České republiky. Součástí objektu je i rozsáhlá pečlivě udržovaná zahrada a pod ní se nacházejí automobilové garáže. Rozhodně stojí za to prohlédnout si i architektonicky hodnotné zahradní průčelí budovy a z promenády Kosárkova nábřeží se podívat na řeku a Staré Město pražské novým, málo známým pohledem.

Na závěr můžeme prozradit, že právě na této zahradě měli jezuité kdysi tajně zakopat velký poklad. Z toho důvodu zde bylo již v minulosti několikrát pátráno, zatím ovšem vždy bez úspěchu.

Karel Morávek

VÁŽENÍ ČTENÁŘI, seznamuji vás s další obcí (již třetí), která je sdružena v mikroregionu **VELTRUSDOMINIO.**

Dnes je to o obci **NOVÁ VES** okr. Mělník, seznámím vás se základními údaji obce.

Zastupitelstvo obce zvolené letos v říjnu.

Jana UHROVÁ	znovuzvolená starostka	Nová Ves
Miroslav ČERVENKA	místostarosta	Miřejovice
Luděk KOLÁŘ	předseda kontrolního výboru	Vepřek
Dana ČMERDOVÁ	předsedkyně finančního výboru	Nová Ves
Kamil JEDLIČKA	předseda kulturně sportovního výboru	N. Ouholice
Jiří MALENOVSKÝ	předseda kontrolního výboru	S. Ouholice
JUDr. Jiří CARDA	zastupitel	Vepřek
Jana POKORNÁ	zastupitelka	
Jaroslav TITĚRA	zastupitel	Nová Ves

Obec vznikla v roce 1976 sloučením MNV Nová Ves a MNV Nové Ouholice, pod které tehdy spadaly také Staré Ouholice, Vepřek a Miřejovice.

Obec pracuje již několik roků s vyrovnaným rozpočtem. Rozpočet v roce 2010, příjmy i výdaje 8,663.000,- Kč. Je vydávána výroční zpráva dle zákona o obcích.

Príspevkové organizace v obci : - mateřská škola

Organizace zřizované podle zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů :

- Myslivecké sdružení „DIANA Nová Ves“
- Rybářský spolek „Vepřecké vydry“, občanské sdružení
- Rodinné sdružení Soptíci, občanské sdružení
- Klub seniorů obce Nová Ves, občanské sdružení
- Maratón Klub Miřejovice, občanské sdružení

Další organizace :

- Honební společenstvo Nová Ves
- TJ Sokol Nová Ves

Obec – respektive obce žijí velkou řadou různých kulturních, sportovních a společenských akcí. Každá těchto obcí má svoji vlastní historii i když se dá říci, že dějiny mají hodně společné. Především, pokud bych měl o obcích psát trochu podrobněji byl by to dosti silný sešit.

Předkládám vám proto základní údaje vše převzato s internetových stránek **www.nova-ves okr.Mělník** se stručnou charakteristikou.

Proto doporučuji vám, hlavně starším, které historie zajímá požádejte svoje děti nebo vnuky, aby vám stránky našli a vy si je v klidu můžete přečíst, poučit se může i mladší generace. (internet je také v městské knihovně) V kronikách najdete psanou pravdu vždy o určité době pravdu od obyčejných lidí. Ještě chci zdůraznit, že vše co uvádím zpracovali jednotliví kronikáři, nebo nadšenci kteří

jsou vždy podepsáni a životu obce věnovali nepředstavitelné množství svého osobního času.

Buď jim za to chvála.

ÚVOD UŽ PATŘÍ PANÍ STAROSTCE JANĚ UHROVÉ

mapy

historie

současnost

památky

zajímavosti

Nová Ves

Nové Ouholice

Staré Ouholice

Vepřek

Miřejovice

obchodní síť v obci

Nová Ves

K 1. lednu 2008 měla Nová Ves celkem 422 obyvatel, k 1. lednu 2010 má Nová Ves 442 obyvatel. Nová Ves je administrativním a obchodním centrem celé obce. Rozkládá se na velké křižovatce rychlostní silnice Mělník - Slaný a na exitu 18 dálnice D8. Kromě toho se celou její centrální komunikací táhne tzv. "stará teplická silnice". Všechno to sebou nese zvýšené dopravní nároky, které se obec v dlouhodobém horizontu všemi silami snaží tlumit. V Nové Vsi má sídlo náš obecní úřad (GPS Loc: 50°18'37.626"N, 14°18'44.775"E), obecní knihovna, pobočka [České pošty](#), [Středisko správy a údržby dálnic](#), dálniční odd. Policie ČR - Správa Středočeského kraje, firma [RK Mělník](#) Renault Trucks a firma [AZ-TECH, s.r.o.](#) V Nové Vsi také sídlí naše [mateřská škola](#). Báječně tady funguje fotbalové hřiště TJ Sokol Nová Ves, máme zde jedinou [prodejnou potravin](#) v celé obci, [benzínovou pumpu](#) firmy Benzina s.r.o., dvě funkční restaurace - [Bistro](#) vedle obecního úřadu a [U Sokola](#), kde se pořádají také taneční zábavy. V obou restauracích se výborně vaří - přijďte ochutnat! Od 1. ledna 2010 zde funguje [kosmetický salón Lucienne](#) a od září 2010 [kadeřnictví "Na vsi"](#).

zájmové webové stránky v této části obce:

www.tjsokolnovaves.cz - TJ Sokol Nová Ves

www.spups.cz - heavyrocková kapela

www.davidek01.estranky.cz/ - restaurace U Sokola

pro návštěvníky

Stránka č. 1 z 1

mapy

historie

současnost

památky

zajímavosti

Nová Ves

Nové Ouholice

Staré Ouholice

HOME

Obec Nová Ves
IČO 237132
277 52 Nová Ves 154
obchodní síť v obci
ou.novaves@centrum.cz

[mapa webu](#)

zeměpisná šířka: 50° 18' 43", zeměpisná délka: 14° 18' 18", nadmořská výška 185 m, katastrální výměra 10

Vážený návštěvníku naší obce,
vítáme Vás na našich webových stránkách, jejichž úkolem je inspirovat Vás k poznávání naší obce a jejích jednotlivých částí. Místo, ve kterém žijeme, se nachází ve Středočeském kraji, dvě desítky kilometrů od Prahy, na exitu 18 teplické dálnice D8. Vzhledem ke svému umístění má nesmírně zajímavou historii (od archeologických nalezišť z doby kamenné, přes středověká hradiště až po současnost). Toto místo má velké kulturní zázemí a vždy bylo osídleno pracovitými lidmi s velkými cíli. Je to místo romantických meandrů Vltavy, úrodná krajina kolem Řípu, ale i moderní křižovatka rušných cest. Nová Ves představuje přirozené kulturní a obchodní centrum, ve Starých Ouholicích a Miřejovicích vzniká klidná obytná zóna, Nové Ouholice se rozkládají na starodávné ostrožně nad Vltavou, Vepřek je historicky cenným skvostem uprostřed rozlehlého území obce. Ohraničuje nás levý břeh stříbrné Vltavy, ostrožny se zbytky původních hradišť, ale také nás protíná dálnice a rychlostní silnice... Naše obec je občanským společenstvím jako každé jiné, se všemi jeho radostmi i strastmi. Jsme hrdi na svůj domov, jehož podobu dále vytváříme a zveme Vás - podívejte se na naši snahu. Tak jako ruka má pět prstů, má naše obec pět částí - přijměte tedy naši nabídnutou ruku a přijďte k nám - na návštěvu a třeba i žít či pracovat.

Příjemné chvíle u počítačů na našich webových stránkách Vám za celou obec přeje

Jana Uhrová, starostka obce

tato webová prezentace
připravena pro rozlišení
obrazovky 800x600 p

20

copyright © 2008-2010 Obec Nová Ves

všechna práva vyhrazena
ou.novaves@centrum.cz
webmaster: linver@email.cz

... děkuji starostce obce Nová Ves za zapůjčení kopie Paměti obce Nová Ves, které sepsal ve čtyřicátých letech minulého století Josef Švejda (rodák z Nové Vsi, ředitel škol a městský archivář v Kladně) a předkládám zde jejich elektronickou podobu. Tato výrazná kronikářská práce o dějinách obce Nová Ves obsahuje údaje z archivních pramenů k jednotlivým gruntům a jejich držitelům dovedené do kronikářovy současnosti v této podobě:

I. Všeobecná část o gruntech a jejich hospodářství v Nové Vsi: obsahuje údaje o gruntech a jejich hospodářích podle Berní ruly 1654; Register urbárních panství roudnického 1658; Popsání lidí poddaných, též dobytka 1673; zpovědních seznamů 1671 - 1725 (vydal J. V. Šimák); Tereziánského katastru 1713; Register sirotčích či popsání všech poddaných panství roudnického 1726; konskripce 1852; Urbárního kontraktu 1789; Stablního katastru 1840, podle údajů o výkupu ročního úroku (vyvazovací pokladna) 1853; gruntovních knih a dalších pramenů.

II. Dějiny jednotlivých gruntů a domků v Nové Vsi (č.p. 1 - 149)

S Vepřkem bezprostředně sousedící (a v mnoha případech nejen katastrálních se prolínající) Nová Ves na tento web historicky patří. Velké procento uvedených materiálů se bezprostředně týká i vsi Vepřek, jak šly dějiny, prolínaly se osudy obyvatel Nové Vsi s těmi z Vepřku a naopak. Nesmírně zajímavý je historický popis poměrů v Nové Vsi, jak se postupně měnily v průběhu šesti století. Elektronickou podobu těchto Pamětí budu předkládat postupně (jedná se o 219 strojopisných stran A4); ještě musím podotknout, že jsem se snažila minimálně zasahovat do rukopisu, tak jako v předchozích případech kronik Vepřku.

V září 2007 se starostka obce obrátila na Státní oblastní archiv v Litoměřicích (pracoviště Žitenice) se žádostí o pomoc při určení roku založení obce Nová Ves. Text jejího dopisu je zde:

Vážení přátelé,

obracím se na Vás s prosbou o pomoc v následující věci:

Obec Nová Ves, jejíž jsem starostkou, chtěla v tomto roce oslavit 660. výročí svého založení. Při dohledávání písemných podkladů pro toto výročí – tedy rok založení 1347 – narazili jsme na odlišné roky, kdy měla být obec založena – například podle Archivu českého, díl 28, str. 674 je Nová Ves poprvé zmíněna k roku 1421 ve výčtu statků, které byly dočasně ve vlastnictví pražské obce; stejné datum uvádí encyklopedie Wikipedie a ČSÚ (základní statistická data); Travel Atlas ČR tvrdí rok založení 1347.

Obsáhlá kronika „Paměti obce Nová Ves v okrese velvarském“ z roku 1944 autora Josefa Švejdy (rodáka z Nové Vsi, ředitele škol a městského archiváře v Kladně) však tvrdí, že „Nová Ves patří k později založeným vesnicím, jak naznačuje již její přívlasek Nová, a rok jejího založení známe bezpečně. Bylo to r. 1349 – tudíž rok po založení pražské university za krále Karla IV., Otce vlasti. Vznikla na území patřícím k arcibiskupskému panství roudnickému, aby byly rozmnoženy důchody nového arcibiskupství. Půda byla rozměřena pro manský dvůr, pro šest gruntů selských a jak rozdělení kolem návsi ukazuje pro devět gruntů chalupnických, z nichž jeden patřil k manskému dvoru a byla v něm krčma.“ ... Josef Švejda v úvodu své kroniky uvádí zdroje, ze kterých čerpal:

Z knižecího lobkovického archivu roudnického:

Dvě manské knihy z let 1455 - 1605

Gruntovní kniha vsi Všeštud a Nové Vsi z let 1575 - 1632

Urbáře z let 1592, 1641 a 1658

Výpis z Berní role z r. 1654

Mlýnské knihy panství roudnického a nájemní knihy

Seznam obyvatelstva z r. 1673

Seznam obyvatelstva z r. 1726 /Knihy sirotčí/

Seznam obyvatelstva z r. 1622 přistouplého k víře katolické

Svazek listin s označením Neudorf

Urbární kontrakt obce novoveské z r. 1879

Ze Zemského archivu:

Gruntovní kniha obce Nová Ves asi z let 1750 - 1860

Fassionsbuch der Gemeinde Neudorf z r. 1789 /Josefinský katastr/

Příznávací tabely z r. 1713 /Tereziánský katastr/

Tolik k tomu, co se nám dosud podařilo vyhledat... je toho, bohužel, dost málo a neřeší to náš problém – určit co nejpřesněji rok založení Nové Vsi. Obracím se proto na Vás s prosbou, zda by nebylo možné vyhledat ve Vašem archivu přesnější doklad. Podle tvrzení Švejdy kroniky se domníváme, že rok 1349 jako rok založení Nové Vsi je uveden v některém z výše uvedených zdrojů, které se pravděpodobně dosud nacházejí ve Vašem archivu – přesněji v Rodinném archivu roudnických Lobkowiczů.

Děkuji Vám za jakoukoliv informaci, která by nám mohla pomoci. Jana Uhrová, starostka obce Nová Ves.

Začátkem října přišla tato odpověď:

Vážená paní starostko,

není v našich možnostech vypracovat vyčerpávající studii k dějinám Vaší obce a ověřit či korigovat tak všechny

údaje, které ve své kronice shromáždil v roce 1944 Josef Švejda. Jím citované prameny "knížecího lobkovického archivu roudnického", tehdy uložené v prostorách Zemského archivu v Praze, jsou s výjimkou "svazečku listin s označením Neudorf", kde možná zaměnil původ takto označeného zdroje, stále součástí zde deponovaného Rodinného archivu roudnických Lobkowiczů, z rozhodnutí majitele však dočasně nepřístupného pro historické bádání. Ke vzniku Vaší obce, jak sama píšete, však tyto prameny neposkytují žádoucí informaci a rozpor dvojí nejstarší zmínky její existence je třeba řešit na základě jiných podkladů. Nejpravděpodobnější se nám zdá záměna dvou obcí s názvem Nová Ves, kterou naznačují údaje v díle Antonína Profouse Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní význam a změny, díl IV., Praha 1957. Zde je uvedeno celkem 74 Nových Vsí, z nichž ta Vaše figuruje na s. 515 pod č. 68 jako: ves 6 km sv. od Velvar, 1421 curia in Nova villa monii in Doxan. A/rchiv/Č/eský 28/674: 1428 v Nové vsi. Sedl/áček. v A/rchivu roudn/ickém. Letopočet 1347 jako datum lokace přichází u stejnojmenné obce pod č. 39, ležící jižně od Loun, která nikdy nebyla součástí panství roudnických Lobkowiczů a jejich předchůdců, ve svých počátcích však patřila roudnickému klášteru. K okolnostem přechodu Vaší Nové Vsi z majetku kláštera v Doksanech zmiňovaného zápisem z r. 1421, do komplexu roudnického panství, neposkytují prameny žádné svědectví, zmínka z r. 1428 má pak původ ve zde uložené listině arcibiskupa Konráda a bratří Jana a Jindřicha ze Smiřic, kterým "pro náramnost těžkých a ukrutných válek poručil jest sebe s hradem Rudniczy". Nová Ves je v ní uvedena jako součást zástavy části tohoto panství Hanušovi Rothovi z Dubů, což zaznamenal i kronikář Josef Švejda. O co opírá své tvrzení, že datum založení Nové Vsi známe bezpečně a je jím rok 1349, nedovedeme posoudit.

Se srdečným pozdravem PhDr. Eduard Mikušek, archivář

Paměti obce Nová Ves v okrese velvarském.

Sebral Josef Švejda, řídící učitel v. v.

Jak vznikla tato kniha.

Při jedné návštěvě v Nové Vsi nemohl jsem se shodnouti s některými svými vrstevníky o hospodáři kteréhosi gruntu a poznal jsem, že o starších dějinách obce není dostatečně jasno, a sám jsem toho také mnoho nevěděl. Proto jsem se rozhodl k napsání starých pamětí o svém rodišti, a počal jsem hledati zprávy, týkající se nějak obce. O některých pramenech jsem věděl, neboť jsem sestavoval před lety paměti svého působiště Pcher. Na mnohé upozornil mne s nevšední ochotou správce knížecího archivu roudnického Dr. K. Jeřábek, jemuž patří v první řadě dík, že podařilo se mi dostatek zpráv z nejstarší doby pro tuto knihu sebrati. V obecním archivu, jak to po venkově po většině bývá, není spisů z doby poddanské a prvních let po zrušení poddanství, a nedá se odtud mnoho vytěžiti.

Podal jsem v Pamětech obce Nová Ves vše, co pokládal jsem za významné, a k objasnění mnohých poměrů předeslal jsem část všeobecnou, která má usnadniti porozumění různým názvům a tehdejší době, dávkám, robotě, vojenské službě, způsobu hospodaření, prodeji a postupu gruntů a pod. Života posledních padesáti let nebyl jsem již přímým podílníkem a účastníkem, protože od r. 1890 přijížděl jsem domů jen na prázdniny a po roce 1905 jen na jednodenní návštěvy, které se později daly jen jednou neb dvakrát do roka. Proto neuvádím nic z doby mladší o životě spolkovém, politickém a místních událostech. Doufám, že jest to uvedeno v obecní kronice, která z úředního nařízení po převratu byla vedena.

Nepokládám svou práci za dokonalou a úplnou, neboť bude jistě možno leccos z jiných pramenů doplniti. K tomu naskytne se snad mému pokračovateli vhodnější příležitost, než ji skýtá dnešní válečná doba. Předávám svou práci obecnímu zastupitelstvu a žádám aby kniha podle předpisů o obecních kronikách nebyla půjčována do soukromí a prohlédnutí bylo povolováno jen v místnostech obecního úřadu. Je to snůška nejruznějších zpráv vyhledaných ponejvíce v archivech a bylo by škoda, aby přišla brzo v niveč.

V Kladně v prosinci 1944.

Švejda Josef,
řídící učitel v. v.
Podpis v. r.

Odkud jsem čerpal látku k sestavení Pamětí:

V části všeobecné použil jsem různých vydaných spisů, z nichž uvádím zvláště:

Dr. V. Chaloupecký - Ř I P
Aug. Sedláček - Hradý, zámky a tvrze v Čechách - Díl VIII.
P. Frant. Vacek - Paměti král. města Velvar
Kam. Krogra - Dějiny selského stavu v Čechách
Památky archeologické a místopisné
Hyšman - Paroubek - Popis okres. hejtmanství slánského
Dr J. V. Šimák - Zpovědní seznamy z l. 1671 - 1725 - III.

Z knížecího lobbkovického archivu roudnického:
Dvě manské knihy z let 1455 - 1605
Gruntovní kniha vsí Věstud a Nové Vsi z let 1575 - 1632
Urbáře z let 1592, 1641 a 1658
Výpis z Berní role z r. 1654
Mlýnské knihy panství roudnického a nájemní knihy
Seznam obyvatelstva z r. 1673
Seznam obyvatelstva z r. 1726 /Knihy sirotčí/
Seznam obyvatelstva z r. 1622 přistouplého k víře katolické
Svazek listin s označením Neudorf
Urbární kontrakt obce novoveské z r. 1879

Ze Zemského archivu:
Gruntovní kniha obce Nová Ves asi z let 1750 - 1860
Fassionsbuch der Gemeinde Neudorf z r. 1789 /Josefinský katastr/
Příznávací tabely z r. 1713 /Tereziánský katastr/

U okresního soudu ve Velvarech:
Pozemkové knihy obce Nová Ves I - XIC. /Pro výpis držitelů/

Zařadil jsem i některé své výpisy z archivu král. města Slaného a horního města Kladna a uvedl i mnohé, co utkvělo mi v mysli z četby spisů historických i různých archiválií.

NOVÁ VES

patří k později založeným vesnicím, jak naznačuje již její přívlastek "NOVÁ", a rok jejího založení známe bezpečně. Bylo to r. 1349 - tudíž rok po založení pražské university za krále Karla IV., Otce vlasti. Vznikla na území patřícím k arcibiskupskému panství roudnickému, aby byly rozmnoženy důchody nového arcibiskupství. Půda byla rozměřena pro manský dvůr, pro šest gruntů selských a jak rozdělení kolem návsi ukazuje pro devět gruntů chalupnických, z nichž jeden grunt patřil k manskému dvoru a byla v něm krčma. Později, snad za válek husitských nebo po nich, jeden grunt chalupnický zpustl a nebyl více obnoven. /Kladu jej mezi grundy čís. pop. 10 a 12, kde bývalo dříve čisl. pop. 11, jež mělo vyměřenu stejnou plochu stavební jako grundy sousední./ V první gruntovní knize as z r. 1575 jest zapsáno šest gruntů selských a osm chalupnických. Dodatečně byl do gruntovní knihy r. 1605 připsán bývalý manský statek, který se toho roku po zrušení manského poměru stal selským. R. 1652 byl rozdělen ve dva selské grundy, a proto se nám v třetí gruntovní knize objevuje osm selských a osm chalupnických gruntů, jak tomu bylo i ve ztracené gruntovní knize druhé podle poukazů na jednotlivá folia, z nichž bylo do třetí gruntovní knihy přepisováno. Dodatečně je v této třetí knize zapsána hospoda, kterou postavil as r. 1746 Jan Satran a přikoupil k ní od čís. pop. 20 role, takže se stala gruntem. O mlýnu není v těch gruntovních knihách ani zmínky, ač byl založen jistě se vsí, protože byl panský. (mimo Paměti: Mlýn ve středověku - klikni) Rovněž není zmínky o zaniklém gruntu /později čís. pop. 11/, o obecní pastoušce /čp. 18/ a kovárně /čp. 22/ a domcích, kromě domku Valsova ve třetí. (mimo Paměti: Venkov a kolonizace ve středověku - klikni)

Ves byla založena na t. zv. "kněžský lán", který měl větší výměru než lán selský /byl ještě lán zemský a královský/. Proto měli zdejší chalupníci téměř tolik strychů jako jinde sedláci. Do válek husitských byly poměry as normální. Jak se utvářely za válek a po nich nevíme, ale nutno předpokládati, že ves jako majetek církevního hodnostáře nezůstala ušetřena zrušení. Však archivních dokladů o tom nemáme. Arcibiskup Konrád z Vechty dostal se do peněžních nesnází a dne 1. listopadu 1428 zastavil některé poddanské vesnice od panství roudnického, mezi nimi i Novou Ves, panu Hanušovi Růtovi z Dubův. Ves byla vyplacena, ale celé roudnické panství dostalo se pak v zástavu pana Jana Smiřického ze Smiřic, a po jeho popravě r. 1453 spravoval je k ruce sirotkův pan Zdeněk

mapy

historie

současnost

památky

zajímavosti

Nová Ves

Nové Ouholice

Staré Ouholice

Vepřek

Měřejovice

obchodní s

Vepřek

Odkud začít? Od archeologických výzkumů, které dokládají existenci zdejšího osídlení již v době kamenné a všechny indicie napovídají, že to bylo dávno předtím? Od zbytků středověkého hradiště a vysoké pravděpodobnosti (podle leteckých průzkumů) umístění keltského hradiště? Od jedinečné technické památky, kterou představuje vepřecký mlýn? Od kostela Narození Panny Marie, který se zvedá na návrší nad vsí a zvonice v jeho bezprostřední blízkosti? Od školy, která je tady nejméně od 12. století a pamatuje mnoho generací zdejších školáků? Od romantických zákoutí v meandrech Vltavy, lesících a remízkách na majestátních starobyklých ostrožnách? Začneme současně - k 1. lednu 2008 měl Vepřek 108 obyvatel a 67 domů. k 1. lednu 2010 je to 111 obyvatel. Ve srovnání

podrobné informace o této části naší obce získáte na soukromém webu www.veprek.cz

VEPŘEK

Z nejstarší historieHradištěPamětní kniha Vepřku 1919 - 1939Pamětní kniha Vepřku 1940 - 1955Paměti obce Nová VesČást Liehmannovy kronikyDíly IX. a XII. Moláčkovy kronikyKalendář historický Daniela VepřkaPaměti král. města Velvar 1884Kostel Narození Panny MarieHřbitov ve VepřkuZvoniceUnikátní vodní mlýnŠkola ve VepřkuKřížek u mlýnaRodáci a osobnostiZastupitelé obce (1906 - 2008)Hudba ve Vepřku a okolíStaré fotografieStaré dokumenty63. výročí bombardování Kralup

© info

© Jaroslava Klímová 2005-2009

- všechna práva vyhrazena
linver@email.cz

VEPŘEK

Odkud začít ? Od archeologických výzkumů, které dokládají existenci dnešního osídlení již v době kamenné a všechny indicie napovídají, že to bylo dávno předtím ? Od zbytků středověkého hradiště a vysoké pravděpodobnosti (podle leteckých průzkumů) umístění keltského hradiště ? Od jedinečné technické památky, kterou představuje vepřecký mlýn ? Od kostela Narození Panny Marie, který se zvedá na návrší nad vsí a zvonice v jeho bezprostřední blízkosti ? Od školy, která je tady nejméně od 12. století a pamatuje mnoho generací zdejších školáků. Od romantických zákoutí v meandrech Vltavy, lesících a remízkách na majestátních ostrožinách ?.

Začneme současně – k 1.lednu 2008 měl Vepřek 108 obyvatel a 67 domů. K 1.lednu 2010 je to 111 obyvatel. Ve srovnání s rokem 1930, kdy měla obec 251 obyvatel je to poněkud málo. Ale v posledních letech se počet pomalu ale jistě zvedá, takže snad tomuto historicky významnému sídelnímu místu vymření nehrozí.

Významné archeologické naleziště leží na mírném svahu , klesajícím na severozápad uprostřed mezi Vepřkem a návrším, na němž stojí původně středověký kostel Narození Panny Marie s přilehlým hřbitovem a sousední školou.

Zatím co na jihovýchodě spadá vepřecké návrší strmě k Vltavě, severozápadní svah klesá pozvolna do údolí Bakovského potoka, jenž se vlévá ve Vepřku do Vltavy.

Pravěcí lidé si zde pro své působení vybrali místo velmi příhodné. Bohatě zásobení vláhou ze dvou vodních toků a umožňující daleký rozhled po proudu i proti proudu řeky Vltavy, přirozeně chráněné příkrými srázy říční terasy a svahy Bakovského potoka.

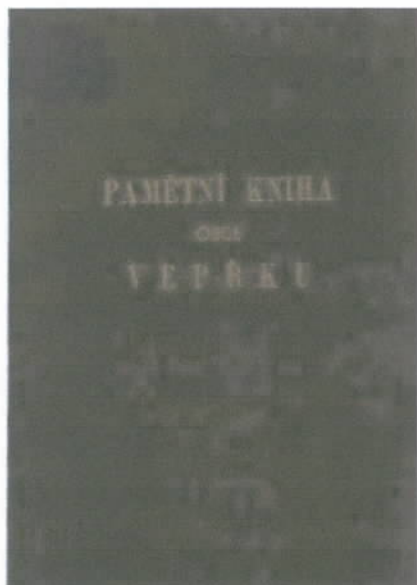
Unikátní nálezy únětických pohřbů ve velkých nádobách představují v našem prostředí velice vzácný jev. Je pozoruhodné, že ačkoli z českých únětických pohřebišť je dosud známo jen asi deset hrobů tohoto typu (vzhledem k velikosti zásobnicových nádob jde výhradně o dětské hroby), tři z nich byly objeveny právě ve Vepřku.

Unikátní vodní mlýn – zcela jistě jsou jeho základy na místě středověké tvrze rodu Wepřeckých z Wepřberku patří k nejvýznamnějším objektům svého druhu v regionu dolního Povltaví a v celém Středočeském kraji. Hodnotná není jen stavební podstata mlýna, která je výsledkem kontinuálního vývoje od pozdního středověku po první třetinu 20.století, ale rovněž kompletní dochované technologické vybavení mlýna z doby ranné industrializace mlynářství. V současnosti mlýn díky nezájmu majitelů podléhá totální devastaci.....mlýn tiše umírá a v nenávratnu mizí jedinečná technická památka.

Středověký kostel Narození Panny Marie s prokázanými základy románskými a pravděpodobně ještě staršími (soudě podle archeologických nálezů v jeho bezprostředním okolí), spolu se zvonicí ze 14. století a impozantní budovou školy představují přirozenou autoritativní výstavbu středočeské vesnice. Ves sama se směrem od kostela chlubí v roce 1739 postavenou budovou fary a několika velkými statky (grunt „Královský“, grunt „Dvořákovský“, grunt „Heroltovský“, pivovar, zmíněný vodní mlýn). Ves v roce 1850 přešla železniční trať a tím ji psychologicky rozdělila na dvě poloviny. Však ještě větší novodobou technickou jízvou na starobylé krásy bylo otevření dálnice D8 v r. 2000, které oddělilo kostelní návrší od samotné vsi.

Přesto je Vepřek opravdu krásnou perlou na hrdle vltavských břehů – vždyť patří mezi těch několik tvrzí, stojících na strmých říčních březích, počínaje Vyšehradem, přes Levý Hradec, Chvatěruby k Vepřku a končíc Mělníkem.

[©info](#)

Pamětní kniha obce Vepřku 1940 - 1955

Tato kniha je pokračováním
„Pamětní knihy obce Vepřku“,
založené r. 1928 a obsahuje 248
listů.

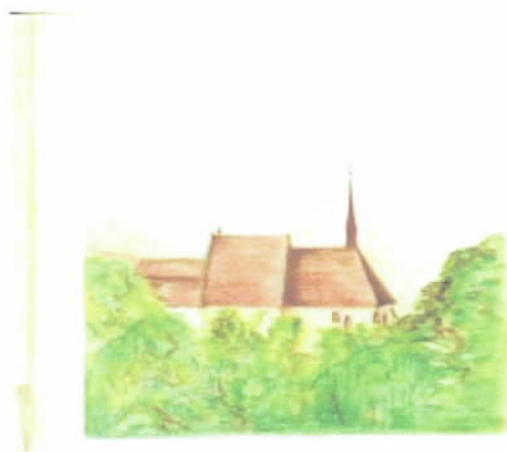
Kulaté razítko:

Místní národní výbor Vepřek, spr. okres Kralupy n. Vlt.

(podpis žádný není)
člen MNV

Tichý
předseda MNV.

Ve Vepřku 1. září 1950.

KRONIKA
obce
VEPŘKU
okres Kralupy n. Vlt.

Úvodem k nové knize.

Po více než deseti letech mám pokračovati v zápisech, které stanuly tam, kde jsem je ukončil při svém odchodu do výslužby.

Žel, že novou knihu musím začínat zápisy z let tak těžkých. Z let, v nichž v plné síle zuřila litice druhé světové války, hřměla děla a bombardéry, třaskaly ničivé pumy, tekly potoky nevinné krve a náš národ byl rdoušen německým fašismem a jeho barbarskými pochopy.

Po přesídlení ze školy nečinil jsem si poznámek. Také můj nástupce ve škole i ve vedení této kroniky mi žádných nezanechal. Proto budu dosti těžce zjišťovat, co má být zachováno příštím generacím. Leč mám dobrou vůli a snahu. Věřím, že pomohou, aby moje nové zápisy byly hodnotné a co nejplnější.

K. Husník

Rok 1940.

(strana 6 - 16 kroniky)

Události veřejné.

Teprve druhý rok okupace, ale Čechové již poznali, jak upřímně mínil „Vůdce“ svůj slib o naší ochraně i autonomním vývoji národního života a o vlastní svébytnosti, které nám zaručoval.

Po úředním nařízení musil si každý dospělý obyvatel protektorátu opatřit „občanskou legitimaci“ s podobenkou a otiskem prstu. Ve zdejší obci tyto legitimace vyhotovovali koncem měsíce února úředníci okresního úřadu.

Občanské
legitimace.

V tomto měsíci dány do oběhu též nové papírové dvoukoruny a pětikoruny. Nesly označení „Protektorát Čechy a Morava“: Tekst byl ovšem německo-český. Jejich vydání bylo odůvodňováno nedostatkem drobných platidel. Byl však to i jeden z krůčků k zadlužování protektorátu.

Vydání papírových
peněz.

V den narozenin T. G. Masaryka – 7. 3. – zakázány všechny veřejné vzpomínky, projevy i zájezdy ke hrobu našeho prvního presidenta do Lán.

Den narozenin T.
G. M.

Den 15. 3. 1940 – jako prvé výročí založení protektorátu – byl však prohlášen za svátek a nařízeno pořádati veřejné oslavy. Leč u nás se pracovalo a výročí vzpomenu to jen ve škole.

Den 15. 3.

V měsíci květnu 1940 obdržel každý státní a veřejný zaměstnanec tiskopis slibu věrnosti, který podepsaný vrátil nadřízenému úřadu. Zněl: „Slib podle § 2. odst. 1. dekretu státního presidenta ze dne 8. března 1940 č. 89 Sb. – Slibuji, že budu Vůdce Velkoněmecké říše Adolfa Hitlera jako ochránce Protektorátu Čechy a Morava poslušen, že budu zájmy Velkoněmecké říše k prospěchu Protektorátu Čechy a Morava podporovati, nařízení hlavy protektorátu a jeho vlády plniti, zákony zachovávat i své úřední povinnosti svědomitě plniti.“

Slib věrnosti veř.
zaměstnanců.

Dne 14. 6. 1940 opanovali Němci Paříž. Svobodná Francie kapitulovala. K oslavě musí po 3 dny vláti na domech v protektorátě prapory a na zvonících vyzvánět v nařízenou dobu zvony.

Paříž padla.

Přísně nařízeno odstranit ze všech veřejných míst a místností pomníky, sochy, busty presidentů, dále též sochy, znaky, odznaky i nápisy legionářské. Svátek M. J. Husa i svátek sv. Cyrila a Methoděje zrušeny.

Odstranění soch T.
G. M. a odznaků
legionářských.

Dne 10. 7. 1940 zatčen a uvězněn primátor hl. města Prahy spolu se 40ti členy městského zastupitelstva. Na jejich místa nastoupili Němci.

Pražský primátor
zatčen.

Školní učebnice, jejichž obsah nebyl Němcům příznivý, zabaveny, v jiných přelepovány stati, škrtnuty odstavce nebo věty. Z veřejných knihoven vyloučeny knihy legionářské i všechny jiné, které se čímkoli dotkly velikosti, vzdělanosti a pokrokovosti německého národa. České střední školy byly zavírány, do obecných škol zavedeno vyučování němčině a německé obecné školy otvírány i v městech ryze českých.

Školy a učebnice.

mapy

historie

současnost

památky

zajímavosti

Nová Ves

Nové Ouholice

Staré Ouholice

Vepřek

Miřejovice

obchodní síť v obci

Miřejovice

K 1. lednu 2008 měly Miřejovice celkem 73 obyvatel, k 1. lednu 2010 70 obyvatel. V obci je skvělá parta lidí, kteří v létě 2007 svépomocně vybudovali pěkné dětské hřiště. V Miřejovicích funguje Maraton Klub Miřejovice, který založil Pepa Burian, trenér PIMu (www.maratonklubmirejovice.wz.cz).

Miřejovice se rozkládají téměř na samém břehu Vltavy - naproti oboře Veltruského zámku, částečně pak pod veltruským mostem a velmi těsně sousedí s Nelahozevsí. Na této hranici s Nelahozevsí se nachází [hospoda Pod kaštanem](#) (GPS Loc: 50°16'52.622"N, 14°18'54.162"E).

V Miřejovicích je budova starého pivovaru, ve které je v současnosti umístěna firma [Zemědělské zásobování a nákup v Mělníku](#), a.s., středisko Miřejovice.

Fotografie a historie pivovaru jsou zveřejněny zde:

Obecní úřad Nová Ves velmi děkuje rodině miřejovického kronikáře pana Jiřího Karase za možnost zveřejnit zde jeho Kapitoly z dějin Miřejovic 1390 - 1990, I. a II. část, které sepsal v roce 1989. Toto dílo obsahuje kromě skvělé textové části také velké množství fotografií z dob dnes již dávno zapomenutých. Pojd'te se podívat - stačí kliknout zde ... a ještě maličkost: pokud si tento materiál jakýmkoli způsobem budete stahovat a uvádět jinde, pamatujte, prosím, že pro slušné lidi je normální, že uvádějí u svých výpisků, tisků, internetových odkazů aj. zdroj, odkud tyto informace čerpali. Slušný člověk si totiž váží práce toho druhého.

V archivu Obecního úřadu jsme našli jednu zajímavost o mostě v Miřejovicích - propagační "skládačku" z roku 1974. Podívat se na její kopii můžete kliknutím zde

copyright © 2008-2010 Obec Nová Ves

všechna práva vyhrazena

ou.novaves@centrum.cz

webmaster: linver@email.cz

Kapitoly z Dějin : Mějeovic . 1390 - 1990 I . část

Vážení spoluobčané,

dovolujeme si Vám, počínajíc tímto listem, v příštích dvou letech předkládat krátké obrázky z minulých dob naší obce. Věříme, že stránky mějeovických dějin budou psány i rukou těch, kteří si nejen pamatují sami či z vyprávění, ale navíc by chtěli i oživit společné vědomí o dobách minulých právě touto naší prací.

V prvním listě hrubě vykreslíme správní vývoj obce do konce XIX. století, rovněž tak se zmíníme o nejvýznačnějších památkách ve zmíněném údobí. Zanedlouho uplyne šest set let od doby, kdy dvorní písař Václava IV. zaznamená do zemských desek Království českého pohledávku adresovanou klášteru v Doksaněch týkající se jeho majetku ... „villa Myrziewicz et villa Omiezzhyn“. I v roce 1390 se tato jména vyslovovala jako dnes: Mějeovice a Oměžín. Co se týče druhého jména – tato ves stávala blízko Mějeovic, zanikla v XV. století a dosud se neví, kde přesně stála. Původ jména naší osady vysvětlil slavný etymolog Profous jako ves lidí Mějeových, jméno Oměžín pochází od staročeského slova oměj, což znamená bylinu jedovatou. Obě vsi pak od kláštera zakoupili páni Zajícové z Házmburka. Léta 1428 /AČ. 6,479/ byly Mějeovice dány do zástavy Janu Smiřickému ze Smiřic. Historicky doložené zmínky jsou dále z let 1499 (/AČ 6,582/, kdy vsi Podhořany a Mějeovice vlastnil Jindřich Firšic z Nábđína; tento muž vládl velkou oblastí, jak píše zemský písař /DZ. 138, B 13/ - ... „przy statku Besskowskym /panství běškovické – beřkovické/ twrz w Nelahozewsy, wsi Mirzowicze, Libssicze, Auholicze /Malé neboli Staré/, Weltrusy“. Kolem roku 1544 dochází k rozdělení Mějeovic mezi dvě panství: první náleželo bavorskému rytíři Floriánu Griespeku z Griespachu, majiteli nelahozevského poplužního dvora a tvrze. Shodou okolností připadla mu konfiskací zrovna ta část obce, která dnes patří Nelahozevsi /území, na němž dnes stojí dům p. Srby, autoopravna, dům p. Josefa Hrušky/; druhé panství – běškovické – přináleželo Kryštofu Ferdinandu z Lobkovic do roku 1656, aby přes Jana z Rottalu, Arnošta Josefa Valdštejna, rodinu Scheidlerů se léta 1698 stalo majetkem Chotků jako jeviňovesko-veltruské panství. Ukončením poddanství v 1848. roce jsou Mějeovice spravovány okresním hejtmanstvím Slánským, berním okresem Velvarským. Naše krajské město byl Rakovník. Ten byl vystřídán v úloze krajského centra v roce 1850 Prahou. Tato její pozice se v podstatě zachovává dodnes. Jiné to však bylo s okresním uspořádáním: v období první republiky trvá rozčlenění okresu politického a soudního. Prvním sídlem jsou Kralupy n/V, druhým Velvary; s výjimkou let 1939 – 1945, kdy centrem byla Roudnice n/L, trvá toto členění až do roku 1949. Tehdy se Kralupy staly okresním městem se vším všudy. Ne nadlouho, neboť v roce 1960 byly nahrazeny Mělníkem.

Vraťme se do Mějeovic. Většina občanů zde zná i jiné podoby jména své obce: Měovice, Měrovce. Celkem jasno si uděláme, když se podíváme do Parobkova Popisu okresního hejtmanství Slánského z roku 1887. Dočteme se tam: ... „- Měrovce – skupina chalup /část Měrovic/, jeden a půl hodiny pěšky východojihovýchodně od Velvar. Čtyři domy s čtyřiceti čtyřmi obyvateli, z nich je 28 mužů a 16 žen. Berní obec Veltrusy, fara tamtéž. /Na okraj – tato část Mějeovic je vedena jako součást Veltrus – autocamp, dům pí Jehličkové, dům p. Háka, dům p. Šolce.../. Měrovce - /Mějeovice/ - ves na levém břehu Vltavy. Jeden a

čtvrt hodiny pěšky z Velvar směrem na východ. Dvanáct domů se 74 obyvateli katolického vyznání. 43 mužů, 31 žen. 73 Čechů, 1 Němec. Berní obec Ouholice Staré, fara Vepřek, tři čtvrti hodiny pěšky vzdálená.“ ...

Život našich předků byl spjat s vodou, později i pivem. To první poskytovalo obživu převozníkům, rybářům. Samozřejmě i živnosti hostinské, jež využívala hlavně zdroje druhého, navíc své význačné polohy na zemské stezce spojující Prahu se Saskem. Není náhodou, že právě zde vzniklo význačné formanské středisko. Tento dvůr ještě částečně spočívá v nemovitostech LSD Jednota a pana Matouška. Odsud sjížděli formané k přívozu, který ležel o dva metry výše než dnes. Do roku 1764 bylo na místě dnešní řeky slepé rameno Vltavy ožívající jen při povodních. Ta zrovna zmíněného roku byla rozhodující: řeka si prorvala novou cestu a staré koryto /Strachov – Všestudy – Bukol/ bylo opuštěno. /F. A. Borovský, Čechy.../

Nesmíme zapomenout, že již před kritickou povodní tu stával most /viz dále/. Rudolf Chotek pochopil, že zásobování panství potravinami a mířejovickým pivem, právě tak doplňování zásob ve formanském dvoře /potřebám hostince už nepostačovala produkce místních čtyřech statků – hospodářství; tato se nacházela na pozemcích p. Roškota a p. Čapka, na pozemku autoopravny, v pivovare, jeden dvůr na pravé straně Vltavy/ toto ekonomické opatření jenom prospěje.

Most byl postaven pod vedením olomouckého stavitele Jana Pantzenbergera roku 1755. Podle dobových svědectví /Sommer, XIII, 148/ byly zbudovány mohutné zděné podklady i pilíře, které byly spojeny dřevěnou mostní konstrukcí, jejíž povrch byl vydlážděn těžkými kameny. Hlavně tato skutečnost a změna slepého ramene v dravou řeku způsobily roku 1783 a při povodni roku 1784 zřízení dřevěné kostry, rovněž i narušení zděných pilířů. Mostní dílo leželo zhruba ve spojnici zatačky silnice u domu p. Josefa Čapka a směřovalo do nynějšího dvora domu pí Jehličkové. Druhou významnou částečně dochovanou technickou památkou je mířejovický pivovar. Pokusíme se v obryse nastínit jeho minulost do konce 19. století.

Archív rodiny Chotků nám prozrazuje, že 6. ledna 1738 byl přijat poddaný Jan Piskáček z Ouholic za sládka v pivovaru. V této souvislosti připomínáme, že provoz vepřeckého pivovaru končí v roce 1748. Další sládci v Mířejovicích: Feister /1750/, Vlček /1787/, Holoubek /1789/, Krátký /1793/, Svoboda /1826/, Reich /1827/. My všichni známe jméno Štolz. To je prvně uvedeno v souvislosti s naším pivovarem roku 1865. Tento rod je znám svou pivovarskou tradicí. Pivovary v Horních Beřkovicích, Skrejšově, Lipnici, vděčí za svůj rozvoj moudré činnosti členů rodiny. Po Hynkovi Štolzovi najímá roku 1880 pivovar za roční nájem 2 750 zlatých, 200 sudů piva pro vrchnost, za daň 3,15 zlatého z každého sudu /sud = 224 l piva/ Jaroslav Štolz. Modernizuje pivovar /výstavba sklepů, železných štoků, půdy pro chmel, zavedení parního pohonu/. To vše přispělo k jakosti a popularitě mířejovického piva. Roku 1891 bylo čepováno toto pivo na zemské jubilejní výstavě a vyznamenáno tam c. k. ministerstvem orby zlatou medailí Františka Josefa II. V roce 1898 dosáhla roční produkce piva 14 500 hl přes to, že pivovar byl zasažen ztrátami způsobenými 2. září 1890 záplavou pivovaru při povodni, taktéž i roku 1893, kdy navíc ledové kry hrozily destrukcí nemovitého majetku. O pivovaru bude řeč v příštích kapitolách.

Národní muzeum chová ve své sbírce mincí i nález pocházející z Mířejovic: jedná se o zlatou keltskou minci s reliéfem bojovníka na koni /PA, XV, 440/.

Díky vlasteneckému uvědomění Štolzů naši ves navštívila řada význačných osobností: Aleš, Tyrš, Fügner, Věšín, Vrchlický, Šimák, Dvořák...

Poděkování při přípravě této kapitoly patří manželům Čapkovým a paní Salačové Jarmile.

Sepsal Jiří Karas, náklad 30 kusů, prosinec 1987

mapy

historie

současnost

památky

zajímavosti

Nová Ves

Nové Ouholice

Staré Ouholice

Vepřek

Měřejovice

obchodní síť v obci

Nové Ouholice

K 1. lednu 2008 měly Nové Ouholice celkem 189 obyvatel, k 1. lednu 2010 163 obyvatel. Tato část obce téměř bezprostředně navazuje na Novou Ves a trpí tedy stejnými problémy - velkou dopravní zátěží. Mimo to se nad Novými Ouholicemi vznášá hrozba otevření dobývacího prostoru pískovny... Tato hrozba - proti které bojuje celá obec - by sebou přinesla nejen další dopravní zatíženost, ale bohužel také zničení celého ekosystému nad Novými Ouholicemi, kde se říká "Na horách". Prastará ostrožna by zmizela, spolu se všemi unikátními ukázkami stepní flory a fauny, což jistě nikdo z nás nechce.

V roce 2009 uplynulo 225 let od založení Nových Ouholic. Dočíst se to můžete v níže uvedených Pamětech Karla Šorala "Jak se žilo podle kroniky" z roku 1984.

V Nových Ouholicích je jediná zastávka železniční dopravy v naší obci (GPS Loc: 50° 18' 10.244"N, 14° 19' 2.194"E). Je zde zdravotní středisko, kam jednou týdně zajíždí lékařka z Veltrus.

Je zde restaurace - [Na Zastávce](#), před restaurací je parkoviště.

Najdete zde [Pneuservis K+M](#).

zájmové webové stránky v této části obce:

www.vrba-povltavi.estranky.cz

V archivu Obecního úřadu se nachází třídílné

Paměti Karla Šorala z Nových Ouholic (Jak se žilo podle kroniky),

které sepsal v roce 1984 u příležitosti

dvoustého výročí založení Nových Ouholic.

Jejich první část je již zpracována a naleznete ji zde:

copyright © 2008-2010 Obec Nová Ves

všechna práva vyhrazena

ou.novaves@centrum.cz

webmaster: linver@email.cz

Paměti Karla Šorala z Nových Ouholic, sepsané v roce 1984

k příležitosti 200 let jejich založení

Předkládaná kronika se skládá ze tří sešitů formátu A4, strojopisně psaných. Na deskách je tento nápis:

Nadpisy jednotlivých dílů:

- I. díl Události do roku 1945
- II. díl Události od r. 1945 - 1967
- III. díl Události od r. 1968 - 1983

Zpracovali jsme zatím díl I. a předkládáme jej všem zájemcům o historii naší obce.

Při zpracování rukopisu do elektronické podoby byly v rámci autentičnosti zachovány všechny v textu se vyskytující chyby.

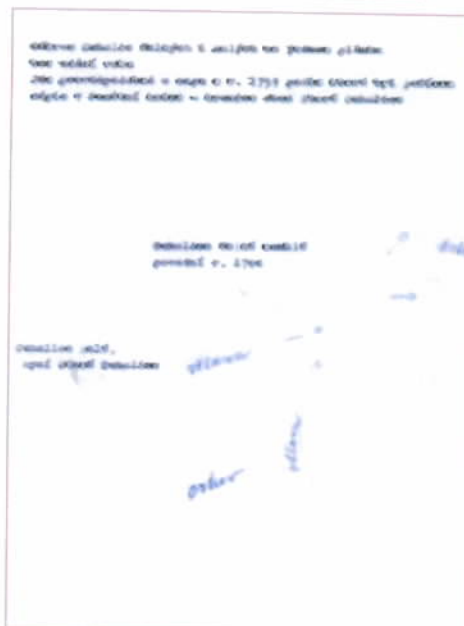
Letošního roku oslaví Nové Ouholice výročí 200 let svého založení.

Na mapě z r. 1759 jsou nynější Staré Ouholice označeny jménem Ouholice Malé. Opodál jsou uvedeny Ouholice Velké a to v místě, které je nyní od Starých Ouholic odděleno hlavním řečištěm Vltavy a sluje názvem „Úval“. Ouholice Malé i Velké utrpěly v letech 1770 - 1771 velké povodňové pohromy. Největší však byla v roce 1784, kdy po kruté zimě nastalo 25. února silné oteplení s deštěm a během tří dnů byl stráven vysoký sníh a v řece rychle vody přibývalo. Rozlámaný led, téměř 1 loket silný vystupoval s vodou z břehů a strhával a bořil vše co přišlo do cesty. Ve vodě plaval dobytek přivázaný ke žlabům, velké i malé lodi, mnoho dříví, klád i prken, mlýnské hřídele i s koly, hospodářské nářadí i nábytek, pivo v sudech a také i kolíbku s dítětem bylo viděti, takže to hrůzu budilo.

Velké Ouholice byly zcela zatopeny a domky povodní strženy. Asi 30 duší se zachránilo tím, že muži narychlo zhotovili lešení z tyček z chmelnice prostrčených do větví stromů jedné zahrady. Lidé z pevniny pro velkou a dravou vodu pomoci nemohli.

Touto povodní byly Velké Ouholice zcela zničeny. Velká voda si vytvořila nové řečiště, které bylo až v r. 1816 zregulováno a nazváno „Luneta“. V „Úvale“ sluje část „Kubantova“, kde bývala osada Velké Ouholice. Za novým řečištěm zůstalo část ouholského katastru zvaného „Kubantov“, kde byly pole, chmelnice a pastviny.

Tehdejší veltruský hrabě Chotek daroval chudším postiženým občanům Velkých Ouholic, kteří byli povodní zbaveni přístřeší stavební místa i dříví na stavbu domků na stráni za nynější hlavní silnicí a tak vznikla osada Nové Ouholice. Několik chalupníků přeložil do Veltrus.

Nákres Ouholic Velkých i Malých na jednom plánu bez udání roku. Jde pravděpodobně o mapu z r. 1759 podle které byl pořízen zápis v Pamětní knize - kronice obce Staré Ouholice.

Podle soukromých záznamů v sešitě p. V. Liehmana „Vepřek a okolí“ býv. učitele a kronikáře obce Starých Ouholic v r. 1932 - 1939, bydlícího v Nových Ouholicích jest pořízen nákres mapky Ouholic Velkých i Malých /náčrtek v příloze/.

V jeho záznamu se píše: Ouholice bývaly dvoje. Nynější Staré Ouholice se dříve jmenovaly Ouholice Malé, za nynějším řečištěm Vltavy byly Ouholice Velké. Leč při velké povodni r. 1784 byly tyto Velké Ouholice vodou a ledem úplně zničeny, stěží tamější lidé zachránili své životy. Někteří se pak odtud vystěhovali do Veltrus, Sazené i jinam. Někteří si postavili domky u silnice a tak vznikla r. 1784 nová osada Nové Ouholice.

Tam kde je nyní široké řečiště Vltavy u Starých Ouholic, byla tehdy jen úzká strouha, neboť hlavní proud Vltavy byl až za těmi Velkými Ouholicemi.

Další zajímavý záznam je o existenci některých obcí kdy vznikly Nové Ouholice r. 1784, Staré Ouholice r. 1070, Miřejovice r. 1378, Vepřek r. 1088, Nová Ves r. 1347, Podhořany n/Vlt. r. 1642, Veltrusy r. 1144, Nelahozeves r. 1352, Kralupy n/Vlt. r. 993, Mlčechov r. 1521.

Nové Ouholice byly v dřívějších letech nazývány posměšně Syslovice a Kudlovany. Jméno Syslovice mělo prý podle lidového vyprávění původ v tom, že při zakládání domů v této stráni se často přišlo na sysly.

V roce 1884 byla slavena 100 letá památka založení Nových Ouholic. K tomuto výročí byly vydány místními občany slavnostní noviny pod názvem „Syslovák“, oplývající bodrým humorem.

Vznik Starých Ouholic /Hoholic/ se datuje podle některých záznamů rokem 1070. Bližší údaje se nedochovaly, nebo nám nejsou známy. První historická zmínka činí o nich r. 1088, kdy patřila tato ves kostelu vyšehradskému. Roku 1386 uvádí se Štěpán a choť jeho Vratislava z Hoholic, jakožto majitelé zboží hoholického. Roku 1420 dal císař Zikmund Hoholice, ves kostela pražského Václavu z Valovic. Roku 1447 měly Hoholice odvádět kanovníkům kostela pražského 20 kop úroků. Odtud pocházeli nepochybně páni z Hoholic v XV. století se častěji vyskytující.

Název vsi Hoholice vznikl patrně od slova „hohol“, což značí podle českoněmeckého slovníku „kachnu divokou sivou“, jež se tam na vodách a porostech tehdy v hojném počtu vyskytovaly.

František Pražák uvedl do kroniky též některé záznamy z kroniky selské vedené rolníkem Hodkem ze Starých Ouholic č. 15.

Některé uvádíme:

R. 1741 20 listopadu za války o rakouskou poslušnost hrnuli se nepřátelé: Francouzi, Bavoři, Prusové a Sasi do Čech ku Praze a tohoto dne se v naší osadě zastavili a bylo od nich mnoho zakoušeti, protože ve všech dědinách mnoho dobytka a obilí pobrali.

R. 1742 dne 12 února za obležení Prahy část vojska nepřátelského opanovala Mělník až k Litoměřicům a také ostrov veltruský, avšak přes vodu se neodvážili, protože v naší krajině leželi husaři císařští, přece ale od jednotlivců trpěli Ouholice i jiné blízké dědiny.

R. 1743 dne 29. května byla Marie Terezie s manželem svým na Ostrově po svém korunování dne 13. května v Praze obdivovaném. Obyvatelé Ouholští a jiných dědin pospíšili na Ostrov, aby spatřili panovnici a královnu svou.

R. 1744 na jaře počal farář stavěti školu nákladem kostelním a pomocí osadníků ohledně potažitě a ruční práce, v měsíci červenci 1745 byla dostavěna.

R. 1746 velké sucho a neúroda.

R. 1747 byla hojná úroda.

R. 1755 dne 30. června započali kopati základy k mostu u Mířovic, totiž zatloukali koly pro kamenný základ.

R. 1757 vtrhli Prusové do Čech a táhnouce přes Velvary ku Praze, dne 1. května i naši dědinu navštívili a mnoho obilí a jiné pobrali.

R. 1769 osudná neúroda a drahota, začlo číslování domů až do r. 1770.

R. 1770. Na sv. Josefa napadlo tolik sněhu, že ho na rovinách na celý loket bylo. Ležel celých 14 dní, takže ozimní obilí, zvláště žito vyležel a strávil. Pak na to následovala drahota a taková bída, že chudý lid mdlobou po cestách padal, všelikou potravou, kopřivami a svařenou travou, plackami pečenými z otrub a mlýnského prachu zaháněl hlad. O zemčatech jsme tenkrát v Čechách nevěděli.

R. 1771 a 1772 dále neúroda a drahota trvala tak, že lid hladem mřel. V těchto letech zemřelo v Ouholicích 65 osob, v celé osadě 380 osob.

R. 1772 - 1773. V těch časech lid selský ve velikém otroctví byl. Roboty ode tmy do tmy a jestli se tak nestalo, hnedky na kanceláři od téhož zuřivého oficíra /úředníka/ Vagnera, správce bejkovcem, kterýž vždy na stěně visel, trestán byl, aneb na dřevěném oslu seděl musel, což velmi ukrutnou bolest působilo.

R. 1774 převeliké sucho, takže obilí na polích převelikým vedrem uschlo.

Téhož roku v měsíci dubnu se strhla od selského lidu rebelie. Sedláci od Králové Hradce ku Praze táhli a na cestě sebou násilím i ostatní strhli. Přirazili až k Ouholicům, Veltrusům a Nelahozevsi, při čemž mnozí hospodářští vrchnostensští oficíři mnohá pronásledování utrpěli, zvláště takový, který s poddanými zle zacházel. Nepokoje selského lidu z celého kraje, který se při pronásledování vojskem povoláním ze Slaného stáhl do nelahozevského zámku, byly zlikvidovány během 14 dnů a tři účastníci byli u pražských bran pro výstrahu pověšeni. Jeden z nich byl mladý a svobodný syn sedlákův z Roztok.

R. 1778 od 6. srpna do 19. září byla naše krajina sužovaná od Prusů, kteří měli rozbitá ležení u Litoměřic, k Mělníku, Lečicům, Sazené a k Velvarům a až k nám zabíhali.

R. 1785. Toho roku za panování císaře Josefa přišlo nařízení, aby se změřila všechna země a stanovil se její výnos za účelem vyměření gruntovní daně.

K poslednímu říjnu toho roku roboty docela přestala. Tehda všechen lid okřival a z toho se radoval, neboť to v plné míře za panování Marie Terezie královny zakusil, všechno přestalo, však ale dlouho to netrvalo. Též Josef II. před sebou klekat a lidi věšet, též všem pánům ruce líbat zapověděl.

K zármutku poddaných připustil po smrti své jeho bratr Leopold, který s velkou slávou na císařství korunován byl vrchnostem mnohá privilegia povolil a po něm dosednutý František I. k robotám nebohé již svobodné sedláky přitáhnout jest připustil.

R. 1789. Ukončeno zde vyměřování pozemků nařízené císařem Josefem II., započaté v r. 1785 a tak nastal katastr Josefinský.

R. 1804 dne 10. října pobyl císař František II. na ostrově Veltruském. Rok tento byl neúrodný a draho.

R. 1811 Toho léta nesčíslné množství housenek, pohubili stromy.

R. 1813 Spojená armáda Rakušanů, Rusů a Prusů táhla v srpnu k Drážďanům, kde vojska Napoleonova stála, již v červnu a červenci bylo mnoho vojska v Ouholicích a okolních dědinách, neboť stavěly se dva mosty, jeden loďový u Mířovic, druhý dřevěný z Ostrova k Ouholicům. Po těchto mostech táhla armáda spojenců skrz Novou Ves k Budyni. Most dřevěný byl na obou čelách násypu opatřen a silně upevněn, aby byl kryt k spátečnímu ústupu, protož bylo u Oholic k obraně tohoto mostu postaveno čtvero baterií a od mostu učiněny průkopy ke vsi. aby mohla zapálena býti, kdyžby spojená armáda musela ustupovati. Když byl Napoleon u Lipska poražen, trpěla naše krajina odvážením raněných a nemocných vojáků.

R. 1815 Když Napoleon z ostrova Elby uprchl a válka opět vzplanula, táhla armáda ruská od Mělníka přes Velvary do Francie, tu bylo našim obcím opět trpěti ubytováním a přípreží. Když byl Napoleon poražen a na ostrov sv. Heleny

odvezen, vracelo se 40.000 mužů vojska ruského skrze Ouholice a Veltrusy do vlasti své.

R. 1816 Toho roku byla řeka Vltava do nového řečiště uvedena, kteréžto nové řečiště nazváno „Luneta“, dříve staré řečiště mezi ostrovem Kubantovem s jedné strany a ostrovem panským s druhé strany svůj směr mělo a nyní uměle fašinami a šutrem /šterkem/ uzavřeno bylo. Toto nové řečiště stalo se na velkou škodu pozemků Ouholických a farních z Vepřku

Rok tento příliš neúrodný velkým suchem.

R. 1820 dne 14. máje navštívil císař František II. Prahu s chotí svou Karolínou a odtud 6. června Ostrov spolu s králem Saským, 11. června pak přijel korunní princ Ferdinand, po obědě odejel do Terezína.

R. 1821 v měsíci září a říjnu kladeny základy k nové škole na místě, kde stará škola stála, roku 1823 byla stavba dokončena a v září se započalo s vyučováním

R. 1824 Rok ten velmi úrodný a požehnaný

R. 1825 dne 17. prosince Frant. Piskáček pocházející z čísla 18 Starých Ouholic, bývalý šenkýř v Nových Ouholicích probodl nožem řeznickým od zadu svou ženu, když mu činila výtky utrpenou ztrátu v karbanu a nepořádný život. Při odvážení jej do Prahy, litoval svého činu, odprošoval všechny lidi a ve vězení zemřel.

Z této tragické události lze si možno vysvětlovat název „Kudlovaný“, kterým byl svého času Nové Ouholice zlomyslně též nazývány.

R. 1835 Císař Ferdinand /Dobrotivý/ přijel 4. října do Veltrus po sjezdu tří panovníků, který se konal v Teplicích a síce: Ferdinand I. císař rakouský, Mikuláš I., císař pruský a Fridrich Vilém III. pruský král

R. 1838 Neobyčejně mnoho housenek, neboť mnoho set zlatých od sbírání se zaplatilo

R. 1842 Náramné sucho, studně vyschly a řeka byla tak nízká, že dítky z Dušníku do školy pohodlně chodily přes řeku

R. 1843 Tento rok byl úrodný a tak požehnaný na všechny plodiny, jako málo který před tím.

Při sčítání obyvatel a domů provedeném v tomto roce bylo:

v Nových Ouholicích 34 domů a 275 obyvatel

ve Starých Ouholicích 24 domů a 164 obyvatel

v Miřejovicích 14 domů a 98 obyvatel

v Podhořanech 14 domů a 93 obyvatel

ve Vepřku 27 domů a 165 obyvatel

v Nové Vsi 46 domů a 297 obyvatel

R. 1848 V tomto roce vyřkl císař Ferdinand Dobrotivý ona památná a pro rolníka nejdůležitější posvátná slova, když řekl: „Grund a půda budiž svobodná“. Frant. Pražák autor tohoto zápisu v kronice tím pravděpodobně myslel i to, že bylo možno si robotu vykoupit, což vyplývá s následujícího: Na zdejší bývalém panství Jeňovském měl každý sedlák v knihách pozemkových vtělenou, jej vždy umořující morovou ránu „robotu“. Toto břemeno bylo v knihách pozemkových následovně vtěleno: Naturální roboty potažité s párem koňma ročně 156 dnů, a od sv. Jána do sv. Václava 26 dnů pěší roboty, vždy s dobrým potahem a statným dělníkem dle úředního nařízení v tej vykazované práci vykonati. Chalupníci měli pouze onu pěší robotu. Přímé usedlosti č. 1 bylo též vtěleno vepřeckému faráři pod jménem desátka každoročně 2 a půl mandele žita a 2 a půl mandele ječmene odváděti. Sedláci č. 4 a 16 měli ročně desátku každý 5 mandelů žita.

Tato potažitá jakož i pěší roboty byla při mé usedlosti za částku per 368 zl. 10 kr. stříbra na vždy vykoupená. Za desátek jsem zaplatil výkupu per 104 zl. 26 kr. stříbra. Za koledu učitel, která se platila vždy o vánocích per 3 krejcare ročně a v knihách pozemk. též vtělena byla, jsem zaplatil výkupu per 5 zl. stříb.

R. 1848 Rychtářské právo. Frant. Pražák píše ve svých záznamech: Když jsem se r. 1848 stal obecním rychtářem obce Staré a Nové Ouholice, dostal jsem na úřadě na ostrově ve Veltrusích od pana direktora Štama odevzdané tak zvané právo rychtářské, které vždy při odstoupení svému úřadu odvedl a nově zvolenému rychtáři úředně opět odevzdáno bylo.

Poněvadž já jsem byl posledním rychtářem za býv. poddanosti a již r. 1850 nastoupily a počaly úřadovat politické úřady /c. k. okres. hejtmánství ve Slaném/ tak jsem výše ono pamětní právo nikomu neodevzdal, nýbrž na památku v opatrnosti zachoval.

Toto rychtářské právo jest již podle spolehlivých dokladů dosti staré, neboť v kronice se činí častěji zmínka, že za císařovny Marie Terezie již toto právo pozůstávalo, tehdy bylo jistě již před r. 1750, neboť čtu v kronice staré následovně:

Právek ze samých bejcích žil propleteným, kůží potažením, kyji Perunova podobným, na loket dlouhým a jako ruka silným. Při rozepřích a soudech v obcích, rychtář za starodávna ono Právo do bílého šatu šetrně a vážně, jako židé desatero Boží ze skříně vyndal a na bílý ubrus je na stůl položil.

Lid se stíhl a rychtář s konšeli za stůl se posadil a soudil, jinak se žádný ze sousedů nesměl za stůl posaditi.

Kdo by se byl proti tomuto právu protivil i mimo hromady, jakž se stávalo při pranici na krčmě nebyl uposlechl, tedy zneuctil ono právo a byl ještě za paměti Marie Terezie bud' šatlavou vázán neb do trdlice čili do klády dán a při úřadech vrchnostenských na dřevěných oslích, ostrých sedával, vrahové pak při každém městečku na površí bud' stínali neb kolem lámání bývali, kteréž pokuty a tresty císař Josef II. dílem zrušil, dílem umírnil

R. 1866 V tomto roce je zaznamenána válka prusko-rakouská. Do naší krajiny se Prusové /Prušáci, „Prajzi“/ dostali až po bitvě u Králova Hradce, když již bylo příměří. Nečinili zde tedy lidem žádného násilí. Mezi pruskými vojáky byli i muži starší, často otec se synem. Své ležení měli na polích za hostincem č. 19 ve Starých Ouholicích.

V letopisných záznamech V. Liehmana je též uvedeno, že v Poděbradech zemřel Jan Vepřecký, truhlář který byl ve válce r. 1866 vyznamenán, byl raněn a povýšen na setníka. Byl to poslední potomek rodu Vepřeckých z Vepřku, kde jeho předchůdci vlastnili svobodný statek. Erb rodiny je též vyobrazen na rytině z r. 1645 jež obsahuje iniciály B W Z W což značí Bartoloměj Wepřecký z Vepřku.

V r. 1884 byl zřízen v Podhořanech poštovní úřad. Ouholice k tomuto úřadu přistoupily zavázavše se, že budou naň ročně

platit 14 zlatých, 37 krejcarů /za Ouholice Staré, Nové i Miřejovice/. Stejnou částku platily Podhořany samy a též takovou částku Nová Ves s Vepřkem

R. 1887 Při sčítání obyvatel a domů provedeném v tomto roce bylo:

v Nových Ouholicích 40 domů - 225 obyvatel /120 m. a 105 ž./

ve St. Ouholicích 28 domů - 166 obyvatel /74 m a 92 ž./

v Miřejovicích 12 domů - 74 obyvatel /43 m. a 31 ž./

v Podhořanech 20 domů - 141 obyvatel /67 m. a 74 ž./

R. 1899 byl založen v obci Sbor dobrovolných hasičů. Dne 9. 7. 1905 byl pořádán ve Starých Ouholicích 19. řádný sjezd župní hasičské jednoty „Povltavské“. Též v r. 1934 byl ve Starých Ouholicích sjezd hasičské župy „Povltavské“. Byl hojně navštíven zástupci hasičských sborů celé župy.

R. 1912 K večernímu osvětlování byly v tomto roce 4 lampy petrolejové ve Starých Ouholicích a 3 lampy v Nových Ouholicích

R. 1913 se počalo jednat o zřízení „Pražsko-podřipské“ elektrárny - nyní již Miřejovská

R. 1914 dne 26. července vypukla válka rakousko-srbská, jež se v několika dnech stala válkou evropskou a brzy potom válkou světovou. Toho dne časně ráno přivezeny byly do Nových Ouholic p. starostovi Františku Honzajkovi autem z kralupského hejtmanství vyhlášky „Mým národům“, kterým císař František Josef I. vyhlašoval mobilizaci. Večer již zástupy mladých mužů vyprovázených rodiči, manželkami a dětmi ubírali se k veltruskému nádraží. Mnozí hospodáři museli dáti na počátku války eráru k dispozici své vozy a koně. Okresním hejtmanstvím bylo předepsáno odevzdávat obilí

k válečným účelům.

Od 1. 8. 1915 byly vydávány občanům „chleбенky“ platné 1 týden. Když kupci chleba neměli, chleбенka propadla.

V důsledku nedostatku vlny a bavlny na látky především voj. stejnokroje, byly tyto látky vyráběny z kopřivových vláken. Za tím účelem byl organizován sběr kopřiv.

Na počátku r. 1918 dostoupil nedostatek chleba, mouky, masa, cukru, sítiva, mýdla a tuků a ve městech bramborů vrchovatě míry. Obecní úřady vydávaly na toto zboží poukázky, bez nich obchodníci nesměli nic prodat. V této době se dařilo tak zvaným „válečným keřasům“.

R. 1918 nadešel 28. říjen a s ním konec války, shroucení se Rakousko-Uherska - naše osvobození

V naději, že lepší časy nastanou, zajásal každý Čech. Zapomělo se na čas na přítomnou bídu, na předválečné spory mezi stranami a svorně ve všech obcích se vítala „Svoboda“ a též presidenta T. G. Masaryka

R. 1919 Chleбенky a ostatní spotřební lístky byly vydávány ještě na tento rok

R. 1920 Podhořany byly ku své žádosti, která byla Ouholskou obcí podporována odděleny a mají od tohoto roku svou vlastní obecní samosprávu

R. 1921 Při sčítání obyvatel a domů 15. 2. t.r. bylo:

v Nových Ouholicích 45 domů - 195 obyvatel /94 m. a 101 ž./

ve St. Ouholicích 33 dom- - 175 obyvatel /84 m. a 91 ž./

v Miřejovicích 12 domů - 99 obyvatel /47 m. a 52 ž./

R. 1924 Konány volby do obecního zastupitelstva dne 19. října. Starostou obce zvolen rolník Josef Cinekr, Staré Ouholice čís. 16. Doplněno obecní zastupitelstvo a komise.

R. 1925 Dne 20. září byl odhalen pomník padlým vojínům ve St. Ouholicích. Na pomníku bylo uvedeno 13 jmen, obětí bylo skutečně 12, neboť 24 letý Josef Hokeš se přihlásil v r. 1932 dopisem z Ruska. Na jednom boku pomníku jsou vyryta slova: „My svobodu života vykoupily“, na druhém boku je uvedeno: „Vy svobodu života chraňte“.

R. 1928 Dne 7. října konány obecní volby. Starostou zvolen opět Josef Cinekr, rolník ze Starých Ouholic čís. 16

R. 1929 V tomto roce provedena v Nových Ouholicích elektrizace, v roce 1930 provedena elektrizace ve St.

Ouholicích a Miřejovicích, za tím účelem byla učiněna u Městské spořitelny Velvary výpůjčka v částce 180.000 Kčs

V tomto roce v únoru napadlo mnoho sněhu a byly často silné mrazy, jakých nebylo pamětníků. Pomrzlo mnoho stromů, zejména jabloní, třešní i švestek. Z těch, které se zachovaly odumírala velká část znenáhla ještě v dalších 3 letech

Za zmínku stojí, jak jsme žili ke konci r. 1942 na potravinové lístky

Dávky pro jednu osobu a na jeden měsíc:

Chléb 6.5 kg, mouka 75 dkg, žemle 15 kusů, mléko 1/16 l na den, 2 l na měsíc, cukr 40 dkg a 35 dkg zvláštní přídavek, poživatiny 60 dkg /bud' hrách, ovesné vločky nebo kroupy/, maso nebo masné výrobky 35 dkg, sádlo-tuky 6 dkg, máslo 14 dkg, umělý tuk 42 dkg, vejce 4 kusy, mýdlo 1 kousek pískového, umělý med 15 dkg, brambory 150 kg na celý rok

Vázanému hospodářství podléhalo všechno, potraviny, textilie, vše z kovu, stavební hmoty atd. Rolníci musí vše odevzdat, ponechat si mohou jen samozásobitelské dávky

R. 1943 3. března přišla z Berlína zpráva, že syn malorolníka Václava Vurmy z Nových Ouholic přišel o život při leteckém náletu na Berlín, uvedený tam byl na práci

Dne 16. a 17. 4. 1943 byla Plzeň a okolí postižena velkým leteckým náletem. Město Dobruška u Plzně bylo úplně zničeno, nálet si vyžádal 700 mrtvých

R. 1943 Dne 10. 6. jsou vyjímány ze všech rozhlasových přijímačů součástky pro krátké vlny, aby lidé nemohli

mapy

historie

současnost

památky

zajímavosti

Nová Ves

Nové Ouholice

Staré Ouholice

Vepřek

Měřejovice

obchodní síť v obci

Staré Ouholice

K 1. lednu 2008 měly Staré Ouholice 160 obyvatel, k 1. lednu 2010 už 190 obyvatel.

V této části obce vyrůstá postupně téměř padesátka nových domů, ze Starých Ouholic a k nim těsně přiléhajících Měřejovic vzniká klidná moderní obytná zóna. Naštěstí není nově vznikající část obce v žádném případě nějakým "barokem", každý dům je jedinečný, mají kolem sebe dostatek volného prostoru. A hlavně - mnozí z nových obyvatel jsou potomky desítky let zde v naší obci žijících rodin, včlenění této nové výstavby sebou nepřináší žádná negativa, jak je známe odjinud. A Starým Ouholicím tato nová výstavba opravdu sluší!

Je zde otevřena restaurace [U Hasiče](#) (GPS Loc: 50°17'24.454"N, 14°19'16.487"E), u které je možno si zahrát nohejbal, volejbal, grilovat a provozovat jiné sportovní a rekreační aktivity. A procházky po březích blízké Vltavy, to je teprve ta správná romantika!

Ve Starých Ouholicích sídlí pobočka firmy [Zakládání staveb](#), a.s. (Praha 4), připravuje se zde výstavba loděnice.

zájmové webové stránky v této části obce:

www.stareouholice.cz

stareouholice.blog.cz

www.jenyszakimi.cz

Ve Starých Ouholicích má sídlo chovatelská stanice rhodéských ridgebacků [Jeny's Zakimi](#), která slaví od roku 2003 velké úspěchy na mnoha výstavách - podrobnosti si můžete vyhledat na webových stránkách této chovatelské stanice www.jenyszakimi.cz.

copyright © 2008-2010 Obec Nová Ves

všechna práva vyhrazena

ou.novaves@centrum.cz

webmaster: linver@email.cz

Milí čtenáři, vraťme se trochu do české hudební minulosti, osvěžme si některé lidové písně a zantujme si velmi líbivé Národní písničky.

Naučme je svým dětem a vnoučatům.

Mějte radost ze života.

Karel Morávek

23. Chovejte mě, má matičko

Prostě *mf* Česká

Chovej-te mě, má ma-tič-ko, ja-ko mň-šen-ské ja-bli-čko,
cho-vej-te mě, má ma-tič-ko, ja-ko z rů-že květ:
jen až vy mě vycho-vá-te, pak se na mě po-dí-vá-te,
jak mně bu-de pě-k-ně slu-šet bí-lý ka-bá-tek.

5. Bezkyde, Bezkyde

Pochodem *p* *mf* Moravská

1. Be-zky-de, Be-zky-de, kdo po to - bě í - de?
Čer-no - o - ký ba-ča o-več-ky za - tá - čá,
čer-no - o - ký ba-ča o-več-ky za - tá - čá.

2. Aj bačo, bačo náš,
tenkú košulku máš,
[:kdo ti ju vypere,
keď maměnky nemáš?:] | 3. Nemám já maměnku,
ale mám frajerku,
[:a ta, mně vypere:]
tenkú košulenu:]. | 4. Dyž mně ju vypere
aj pěkně vyváli,
[:až půjdu k muzice,
každý mňa pochválí:]. |
|--|--|---|

20. Hrály dudy

(Tanec „Kozák“)

Rychle *p* Česká

Hrá-ly du-dy u Po-bu-dy já jsem je sly-še-la;
dá-va-li mně za-hrad-ni-ka, já jsem ho ne-chtě-la.
A já rad-ši kraj-čí-ho, to je ně-co lep-ší-ho,
u - ši - je mně šně-ro-va-čku z por-te - le ně-čí-ho.

VÁNOČNÍ

*Je večer štědrý nadílkou
hračky už chtějí si hrát
špunt kráčí ke stromku
s mamínkou
táta se živí pralínkou
snad o vločkách dají si zdát*

*Smích zvonku zašimrá
probudí spáče
okna a jehličí prokreslí mráz
ponocný vítr jen krátce zafíčí
od stromků zázračných jde
k lidem teplo zas...*

*V zahradě na sněhu
hopká si zajíc
huňatý ovčák blaženě spí
kaproví ve vaně je asi naníc
solo má Stamic
a ten náš kocour o myškách sní*

Text : Petr Sedláček

Zhudebnil Josef Marek

Nazpíval Waldemar Matuška v roce 1980 před odjezdem do USA